

Ilpo Karinen

Ihmisläheisiä

Riemunovelleja

Elämä yllättää

Kansi: heinäseiväslato

Kuusikymmenvuotissyntymäpäivilläni oli koristeenä pari heinäseivästä. Eräs entinen maanviljelijä näki ne ja sanoi: "Meirän laron seinällä nuata on vaikka kuinka paljon". Vaimoni Alice sanoi heti, että hän haluaa ostaa ne. Kaupat tehtiin ja hinnaksi tuli juhlahuomoksi varattu iso Koskenkorvapullo. Jonkin ajan päästä Alice antoi minulle käskyn: "Tee niistä lato".

Tässä se on – kesä siinä meni.

© 2024 Ilpo Karinen

Kannen suunnittelu: Ilpo Karinen

Sisuksen taitto: Charlie Davey & Annika Karinen

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8258-3

Ihmisläheisiä riemunovelleja

Ilpo Karinen

Ihmisläheisiä riemunovelleja

Manuaaliset työt ja niiden loppu	1
Elämä yllättää	11
Rahan mahti	23
Kauppamatkustajan elämä	31
Nuorten elämää 60-luvulla	43
Jawa	57
Uudempi elämä	67
Uudempi elämä, osa 2	77
Heteka	89
Muusikon elämän yhteenveto	99

Manuaaliset työt ja niiden
loppu

Elettiin 80-luvun puoliväliä. Iloisista 60- ja 70-luvuista oli vain muistot jäljellä. Veikko oli vähän yli nelikymppinen mies, joka oli niin sanotusti hyvä käsistään, ja lisäksi hänellä oli hyvä laskutaito. Hän piti numeroista, minkä ansiosta hän oli ajautunut laskentatöihin. Hän työskenteli vaatealan yrityksessä, jossa laskettavaa oli koko päiväksi, ja joskus päivää piti jatkaakin. Kaikki laskenta tehtiin manuaalisesti, ja tätä varten Veikko oli hankkinut uusimman Canon-laskimen. Se oli kooltaan 13 x 19 cm ja siinä oli riittävän isot näppäimet Veikon melko paksuille sormille. Sitä oli käytetty jo niin paljon, että näppäimistä olivat numerot kuluneet pois. Veikko oli hyvin tyytyväinen työhönsä ja myös yritysjohto tiesi, että hänen laskentaansa voi luottaa.

Veikon vaimo Elli ei ollut työelämässä, vaan piti kodin siistinä ja laittoi hyvää ruokaa Veikolle, kun hän palasi raskaan työpäivän päätteeksi kotiin. Heillä oli kaksi teini-iässä olevaa lasta, Ville ja Mirkku, jotka molemmat opiskelivat. Veikko oli tavannut Ellin 60-luvulla tansseissa, joita silloin oli tarjolla paljon. Heti ensimmäisellä tanssilla Elli oli liimautunut niin lähelle, että Veikko koki nopean ihastuksen, ja haki Elliä monelle tanssille. Elli haki naisten haulla Veikkoa ensimmäiselle tanssille, mikä merkitsi silloin sitä, että tästä lähdetään

yhdessä kotimatalle. Ja niinhän siinä kävi, että Veikko nähtiin Ellin yksiössä lähes joka päivä. Ennen Ellin tapaamista Veikko oli viettänyt melko mukavaa elämää – nauttinut nousuhumalasta, joka hiipi päälle jo muutaman neloskaljan jälkeen. Vielä Ellin tavattuaankin he joskus kävivät kaljalla, mikä tarkoitti käytännössä sitä, että Veikko joi ja Elli katsoi sitä epähyväksyvän näköisenä.

Tässä välissä on myös hyvä selventää näiden alkoholia koskevien termien merkitys, koska se on jossakin vaiheessa vääristynyt. Oikeat termit ovat seuraavat: "Alkoholin oikeinkäyttö" tarkoittaa sitä, että juo viinaa. "Alkoholin väärinkäyttö" tarkoittaa sitä, että kaataa viinaa maahan. "Käyttämätön" tarkoittaa sitä, että ei tee kumpaakaan edellä mainittua.

Veikon ja Ellin seurustelu jatkui, mutta pian Elli kertoi kehossaan tapahtuvista muutoksista, ja he päättivät mennä naimisiin. Elli halusi kirkkohäät ja hyvin verkkaisella aikataululla etenevän häätilaisuuden, joka aloitetaan aikaisin, jossa pidetään paljon puheita, jossa kaikkien ohjelmanumeroiden ja ruokailujen välissä on taukoja, ja häävalssi tanssitaan lopulta vasta kello 21:00. Elli lupasi myös hoitaa kaikki järjestelyt, joten Veikon ei tarvinnut kuin odottaa. Muusikot ovat nähneet tällaisia

Tämän kirjan tavoitteena on antaa lukijalle riemukas lukukokemus, joka syntyy ihmisläheisyydessään ja lämpimyydessään mukaansa tempaavien elämäntapahtumien kuvauksista. Nuorempi lukija saa mukavan tietosetin vanhempiansa tai isovanhempiansa elinympäristöstä.

Novellit etenevät nopeatempoisesti ja hauskasti, tuoden oheen lämminhenkistä huumoria. Tapahtumat sijoittuvat monesti useille eri vuosikymmenille, jolloin kulloisenkin ajan hengen mukaiset tavat nostavat muistoja sen ajan eläneille. Kokeilut lähimmäisen auttamisesta sillan alta voisivat ehkä toimia oikeassakin elämässä.

Herkulliset kuvaukset 60–70-luvuista osoittavat, miten monet asiat muuttuivat voimakkaasti. Saatiin mustavalkoinen televisio, ensimmäiset tietokoneet, maaseudulle vesijohdot, vesivessat ja jääkaappi. Kuussa käytiin, autot kehittyivät ja nopeusrajoituksia ei ollut, vaan autolla sai ajaa niin lujaa kuin sillä pääsi, tanssipaikat täyttyivät, seksi vapautui, e-pillerit menivät hyvin kaupaksi. Myös Suomen taloudessa oli nousukiito ja kehitysnäkymät olivat kauttaaltaan melko hengästyttäviä.

Kirjoittaja Ilpo Karinen on muusikko, jolle soittokeikkoja on elämän aikana kertynyt noin 5000. Oma tanssiorkesteri toimi yhtenäisesti 45 vuotta. Toisena ammattina on ollut toiminta tuotannon kehityskonsulttina, minkä puitteissa Ilpo on voinut nähdä noin sadan yrityksen elämää läheltä. Näiden asioiden yhteydessä on kertynyt valtava määrä erilaista ihmishuhtu- ja tapahtumatietoa, joka lopulta alkoi pyrkiä ulos. Alkaessaan kirjoittaa, Ilpo huomasi, että novellit syntyivät lähes itsestään lyhyellä ajalla.

